

«Ο ήλιος κοιτάζει την Κενγκά να τον πλησιάζει»

- Αχ, καημένο γλαροπούλι. Πού να `ξερες αυτό που σε περιμένει; Τώρα που αυτοί που τους λένε ανθρώπους «εξουσιάζουν» τη φύση. Ακόμη κι εγώ «σηκώνω τα χέρια» δεν μπορώ να σε βοηθήσω. Είμαι αδύναμος.
- Καλέ μου ήλιε, μη μιλάς έτσι. Ξέρουμε και οι δύο πως όλοι σε τιμούν. Κάποιοι σ' έχουν κάνει και θεό. Καλέ μου ήλιε, μη μ' αφήνεις! Ελπίζω σ' εσένα.
- Κενγκά μου, λυπάμαι, μα δεν μπορώ. Με εξουσίασαν. Όλους μας εξουσίασαν. Η φύση πεθαίνει. Και μαζί της κι εσύ!
- Τότε γιατί μου έδωσες ελπίδες; Μπόρεσες να λιώσεις το κερί του Ικάρου και δεν μπορείς να μου λιώσεις το πετρέλαιο; Γιατί να είμαι τόσο άτυχη; Πέφτωωωω...
- Ορίστε, λοιπόν η επίδραση του ανθρώπου. Νομίζουν ότι μπορούν να εξουσιάσουν τη φύση, αλλά η εκδίκησή της δε θα αργήσει, μονολογεί λυπημένος ο ήλιος...

**Κουντάνη Θεοδώρα-Ελέσα,
Α2 Πειραματικού Γυμνασίου Σπάρτης**